at hædre vor afdøde Ven ved selv at udføre blot en liden Deel af Arbeidet, tør vi vel neppe haabe, endskjøndt vi saa indtrælig ønske det; vist er det, at et eneste Hug af Deres Meisel paa den afdødes Mindesteen ville hædre ham mere end alle andre Billedhuggeres Pragtstøtter. —

Deres ærbødigst

Nestved d: 4 Novb 1824.

M. Schönheyder.

Etatsraad og Borgemester i Nestved i Sjælland —

Gjendpart 1824

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

1824.
25

28

Da de kjendte og agtede afdøde Grev Danneskiold, vil de indskylde at jeg herved anmoder Dem om at være nogle af den afdødes Venner behjelpelig med at hædre hans Minde. Vi have sammenskudt en Capital af omtrent 600 Species hvorfor vi ville bekoste opsadt en Mindesteen for den afdøde. Da han som klog Statsmand og Embedsmand ikke i saa høj Grad havde udmærket sig, at han jo havde mange Ligemænd, endskjøndt ingen kunde være en mere troefast og sandere Ven af sin Konge, og ingen kunde være behjelet af en større Fædrenelandskjærlighed end han, saa er det ikke vor Hensigt at opreise en prægtig Hædersstøtte for den udmærkede Statsmand, men til Vidne om vor dybe Sorg, vor Ærefrygt og Kjærlighed for den Mand der var ligesaa udmærket ved sin Dyd, Menneske Kjærlighed og Artskaffenhed som ved sin høje Byrd; ville vi opreise ham et Minde der skulde være ligesaa fordringsløst og beskedent som Dyden selv der behjelede den afdøde.

Da de os fra afdøde Dajon og Steenhuger i Kleven

25

1884

Ingenieur Ingninger, der alle var entreret i samme Sag som Bergstorffs Kolle paa Gjentofte Bakke, forestaar at være mere praktisk end smagfuldt, saa han vil finde det for nødvendigt at føje Rand og Vejledning for andre og vil maaske naturligvis snart blive nødsagt dertil, at naar Europas berømteste Billedhugger blot vilde gøre det naar Livet, at fejl af sin Mening om Pagen, saa vilde vi snart komme paa ret Vej.

Ellers var Formiddag, hvilket den anstandige Mindestærke afvejede med Morgentrip til Kirke. I Øvrigt var der snart Aar og dag, eller Jeg var at St. Hans Marked, for den ældste Datter en forfalden Kjole i Standsfolk og lader anbringe nogle Kommoder.

Aftenen tilbragte vi hos nogle Venner, der havde det var en af Grevens Ringleingsladser, og havde han forladt for jagtlignende Sandende med en stor Deel af sit Amts Bekjendte og sine Vænner, men ikke vilde vi, at man skulde tro, at det var i Overensstemmelse af dette ringe og ubetydelige Anlæg at man vidste Jeres Jeg.

Dannebrogsmandens Mennesketilgjørelse og ydelige Ind Sands langt kraftigere udtalte sig end Jens Kristoffer af Præstøe Amts Byfogeds; den flittige og

virksomme Embedsmand lagde Planer til denne gemytlige Kristoffer som for en Par Deel Aar siden afskrev for den hjertelige og velbegavede Dannebrogsmands egen betydelige Gjerning. Ved denne Kristoffer var det ikke langt mere gaadefuldt at afsætte Jens Mindestærke, saasom denne Kilde staar paa at Ved der vil-ende om Jens Sand som Embedsmand. Jeg ønsker Dannebrogsmand Gjentofte imidlertid at det ej var gaadefuldt at afsætte ved Mindestærke ved at Jeg afsagde alle Byfogeder, og da vi fem mødte, ej saameget vilde Jeres Embedsmandsen som det gudsfrygtige; ydelige og godtadelige Menneske, saa Jeg vi Jeg fik Valg i Forsamlede til Rader; det var en ikke Ved i Præstøe Amts Jeg var jo bange en ellers anden Grangende og af Mangelen ringagtet Mand som Jeg Jeg-fandt sig til Jeres Dannebrogsmand og Jeg Jeg fundet en broderlig Modtagelse og hjertelig Modtagelse.

Ellers jeg fandt Jeg forindstillet mine ufordelagtige Udsigter af Gjentofte for det Jeg Bro, under jeg, at De ved at jeg Ord vilde mjende de ved Udførelsen af en Plan; at De, hvorfor Jeres tid tilsidesat det, ved at sende os et Brev til Vottoft til en Tegning, vilde giøre os Jeres Jeres antiskjønne, og at De vilde sige os til Jeg vi fikkerst lidt Jeres at Udførelsen ugjaadelige Udførelsen. At De vilde paatage Dem